

У Твоїх берізках заблукаю...

Пилип-Полян Юрик

У Твоїх берізках заблукаю,
Голову на груди їм схилю.
О святий Звенигородський краю!
Тихий і пекучий мій жалю!
Ген Чернячка і Піски вже лічать
Вранішнього сонця промінці,
А в лугах іще дрімає Тікич
І дзеркалить тугу осоці.
Уві сні я плеса ті пізнаю,
Мов кохання перше, й усміхнусь...
О святий Звенигородський краю!
Ти сумуєш, батьку мій, чомусь...
Я до Тебе птахою долину,
Вирвусь із суєтного сильця.
Ти - душі стозоряна Святиня,
Де любов'ю святяться серця.